

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyň: **a) T. P.**, a **b) A. P.**, obě zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň a) a b) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 6. 2014, č. j. 57 A 118/2013 – 66,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Každé ze žalobkyň a) a b) **se v r a c í** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč, která jim bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení, a to k rukám zástupce žalobkyň Mgr. Petra Václavka, advokáta, se sídlem Opletalova 25, Praha 1.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně a) a b) se včas podanými žalobami, které byly usnesením krajského soudu ze dne 21. 3. 2014, č. j. 57 A 119/2013 - 53 spojeny ke společnému projednání a rozhodnutí, domáhaly zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2013, č. j. MV-142482-5/SO/sen-2011 a č. j. MV-142484-5/SO/sen-2011, kterými byla zamítnuta odvolání žalobkyň a potvrzena rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 14. 11. 2011, č. j. OAM-28629-25/DP-2011 a č. j. OAM-29377-27/DP-2011. Těmito rozhodnutími nebylo žalobkyním prodlouženo povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání (účasti v právnické osobě) podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) druhou část věty zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 11. 6. 2014, č. j. 57 A 118/2013 – 66 žaloby žalobkyň a) i b) zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[3] Proti tomuto rozsudku podaly žalobkyně a) a b) (dále též „stěžovatelky“) včas kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku, kterou stěžovatelky doplnily prostřednictvím svého zástupce podáním ze dne 8. 8. 2014.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 31. 7. 2014, č. j. 4 Azs 152/2014 – 12 žalobkyně a) a b) vyzval k zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1.000 Kč za každou ze žalobkyň zvlášť, tj. 2 x 1.000 Kč a k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč za každou ze žalobkyň zvlášť, tj. 2x 5.000 Kč. Dále žalobkyně vyzval k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Požadované soudní poplatky stěžovatelky uhradily dne 8. 8. 2014.

[5] Usnesením ze dne 20. 8. 2014, č. j. 4 Azs 152/2014 – 44, Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatelek odkladný účinek.

[6] Dříve než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatelky ji vzaly zpět podáním ze dne 22. 8. 2014, v němž zároveň požádaly o navrácení soudního poplatku, který uhradily v celkové výši 12.000 Kč.

[7] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. V takovém případě soud podle § 47 písm. a) s. ř. s. řízení usnesením zastaví.

[8] Poněvadž projev vůle stěžovatelek, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatelky zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. použitým přiměřeně podle § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[9] Vzhledem k tomu, že řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

[10] K žádosti stěžovatelek o navrácení uhrazeného soudního poplatku ve výši 12.000 Kč, Nejvyšší správní soud uvádí, že zaplacený soudní poplatek v celkové výši 2.000 Kč, který stěžovatelky dne 8. 8. 2014 zaplatily za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vrátit nelze, neboť o tomto jejich návrhu již bylo rozhodnuto. Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost se opírá o ustanovení § 10 odst. 3 větu první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, jelikož řízení bylo zastaveno před prvním jednáním. Podle tohoto ustanovení totiž platí, že „soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.“ Vzhledem k tomu, že stěžovatelky zaplatily soudní poplatek za kasační stížnost každá ve výši 5.000 Kč., celkem tedy ve výši 10.000 Kč, soud jim vrací tento poplatek snížený o 20%, každé ze stěžovatelek 4.000 Kč, tedy celkem 8.000 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu